

Pădurea surdă

Vasile Macoviciuc

Pădurea surdă (I)

*e-n prag: îmi cere piroane și lemn
alături jugastrul tresare
legăn securea în așteptare:
la cina de taină pe cine să chem?*

*nu-i cer să fulgere semn
mulțimilor vagi alinare
- către ziuă puntea de lemn
înfrunzește până-n uitare*

*ai mei așteaptă vestea cea mare -
trezesc cimitirul și-l urc în poem
să-i vindec de însingurare
și abia se ivesc, de parcă se tem,
muguri pe crucea de lemn*

Pădurea surdă (II)

*voi răstigni trupul tău în poiană
să fie ordine lumească-n pădure
n-am trebuință decât de-o secure
cerul să-l prabușesc peste rană*

*ascut în priveghi privirile dure
că-n trup e-o oboseală vicleană
- pasul tău plutind în poiană
cu pletele ploaie peste pădure*

*mi-e teamă visul nevisat să te fure
din cele văzute - tristeții coroană
încă stângaci te-mbrățișez în iconă
și e ordine lumească-n pădure
de parcă înmugurim în poiană*

Pădurea surdă (III)

*râd ai mei stivuiți în icoane
- la hotar surâzând asprul străjer
îmi atârnă în clipă povara din cer
tăceri prelungi în loc de piroane*

*- halcă de lume între nimic și mister -
cu fruntea înspănată broboane broboane
ascund printre psalmi în icoane
dihăanii să le apăr de ger*

*brațul să înmugurească mai sper
cu securea bântuită de foame -
suflete mici mormane mormane
dar când să răstorn pădurea în cer
se-arată părinții înzăuați cu icoane*

Pădurea surdă (IV)

*la chemarea mea de topor
lângă focul fără tăciune
se-aude spre soare apune -
ecoul anunță sobor*

*e cicatrizată în rune
taina, să n-o fac abator -
mă doare lama de topor
întind brațul - se face tăciune*

*peste pinii în rugăciune
doar anotimpurile mai dau ocol -
verde smintire semeț pârjol
- strigătul înspre genune
îl ascut cu-n topor*

Pădurea surdă (V)

*năluca sapă cimitire
sub tâmpla mea până în zori
și frunzele îmi ies prin pori
cu umbră de Bunăvestire*

- un semn de jale și iubire -

*voi altoi acești fiori
cu liniștea din cimitire
să am tristeți pentru viori*

*sărut sărutul ca un mire
cu trupul până-n subțiori
mă îmbăiez în amintire
pământ voi fi de-abia în zori
cu toți ai mei din cimitire*

Pădurea surdă (VI)

*încerc din nou să prind rădăcini
pe tărâm cu ierburi calcinate
- agonie cu gesturi scurtate
căci pădurea nu crede-n pricini*

*dar sunt altare cât să te-nchini
în lumi cu ape mirate
- învâț să-mi cioplesc rădăcini
cu flăcări din iubiri calcinate*

*în miazănoaptea dinspre vecini
mă fulgeră topoare ciudate:
în locul gleznei retezate
înham înger și gardul cu spini
spre tine să-mi întind rădăcini*

Pădurea surdă (VII)

*primește-mi veghea întreagă
și spaima întreagă mi-o lasă
iar umbra de care îmi pasă
alături de tine să meargă*

*departe de bezna ce-apasă
contur și urme să-mi șteargă
mai lasă-mi cărare întreagă
și toamna visătoare mi-o lasă -*

*prin iarba păzită de coasă
e rouă - desculță aleargă
și-n hău se-arunc'o mireasă*

*- întârzie clorofila și-mi lasă
poza cea veche întreagă!*

Colț de Bucovina

Pagina 13 (Turnul Negru):

Monica Răpeanu,
Cuvântul fluid și era
post-virtuală
Jorge Luiz Antonio,
Daniel Santiago:
Artă, poezie,
performare, tehnologie

<http://www.ascedu.ro/revista.html>

Traseul de lectură:

